

Κύριες δηλώσεις για το Διεθνές Συνέδριο στα Κινέζικα, Φεβρουάριος 2026

Ο Ιώβ αποκαλύπτει ότι η Αγία Γραφή, που αποτελείται από εξήντα έξι βιβλία, έχει έναν μοναδικό σκοπό:

ο Θεός, εν Χριστώ δια του Πνεύματος, μεταδίδει τον εαυτό Του σε εμάς, ώστε Εκείνος να γίνει η ζωή μας, η φύση μας και το παν για μας, προκειμένου να ζούμε τον Χριστό και να εκφράζουμε τον Χριστό. Αυτή πρέπει να είναι η αρχή που διέπει τη ζωή μας.

Ο Νώε πίστευε στον Θεό, περπατούσε με τον Θεό, ευαρεστούσε τον Θεό, και απολάμβανε όλα όσα είναι ο Θεός.

Ο συλλογικός Χριστός, που είναι η πέτρα και το όρος, ο Νυμφίος μαζί με τη νύφη Του, ο συλλογικός άνθρωπος του Θεού με την πνοή του Θεού, θα συντρίψει και θα θανατώσει τον Αντίχριστο και τα στρατεύματά του με την πνοή, τη ρομφαία, του στόματός Του.

Εν Χριστώ ο Θεός συγκροτήθηκε στον άνθρωπο και ο άνθρωπος συγκροτήθηκε στον Θεό. Τώρα ο Θεός και ο άνθρωπος αναμιγνύονται μαζί ώστε να είναι μία οντότητα, την οποία ονομάζουμε Θεάνθρωπο.

**Περιγράμματα των Μηνυμάτων
για το Διεθνές Συνέδριο στα Κινέζικα
13-15 Φεβρουαρίου 2026**

ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ:

**Νώε, Δανιήλ και Ιώβ—Πρότυπα ανθρώπων που Έχουν μια Νικηφόρα Ζωή
στη Γραμμή της Ζωής για την Εκπλήρωση της Οικονομίας του Θεού**

1ο Μήνυμα

**Το να Ζούμε και να Εργαζόμαστε σύμφωνα με το Όραμα της Εποχής
για να Αλλάξουμε την Εποχή**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιεζ 14:14, 20, Γεν 6:8,
Μτ 24:37-39, Δν 2:34-35, Ιωβ 42:5-6

- I. Ο Νώε, ο Δανιήλ και ο Ιώβ είναι πρότυπα που αποκαλύπτουν πώς μπορούμε να ζούμε μια νικηφόρα ζωή στη γραμμή της ζωής για την εκπλήρωση της οικονομίας του Θεού. Αυτό σημαίνει να ζούμε και να εργαζόμαστε σύμφωνα με το όραμα της εποχής για να αλλάξουμε την εποχή—Ιεζ 14:14, 20, Γεν 2:9, Απ 2:7, 22:1-2, Μτ 24:37-39, 45-51, Δν 2:34-35, Πραξ 26:19, Β΄ Τιμ 4:8.**
- II. Οι ζωές του Νώε, του Δανιήλ και του Ιώβ αποκαλύπτουν τον Τριαδικό Θεό, που μεταδίδει τον εαυτό Του και ενεργεί μέσα στον εκλεκτό και λυτρωμένο λαό Του, για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας Του. Ολόκληρη η Αγία Γραφή γράφτηκε σύμφωνα με την κυρίαρχη αρχή του Τριαδικού Θεού που μεταδίδει τον Εαυτό Του μέσα μας, ώστε να Τον βιώνουμε, να Τον απολαμβάνουμε και να Τον εκφράζουμε για την εκπλήρωση της θείας οικονομίας Του—βλ. Α΄ Τιμ 1:3-4, Εφ 3:2, Α΄ Πε 4:10, Ψλ 36:8-9, Β΄ Κορ 13:13, Εφ 3:16-19:**
- A. Με τον Νώε βλέπουμε τον Θεό Πατέρα, στην πιστότητά Του, να τηρεί την αιώνια διαθήκη Του (όπως συμβολίζεται από το ουράνιο τόξο), που είναι η αιώνια οικονομία Του, για να μεταδίδει στον εκλεκτό λαό Του τον Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, ως δικαιοσύνη, αγιότητα και δόξα, ώστε να τους κάνει να φανερώνουν με σοφία όλα όσα είναι ο Χριστός—Γεν 3:24, 9:8-17, Ιεζ 1:26-28, 36:22-38, Μτ 26:28, Εβρ 8:8-12, Α΄ Κορ 1:9, 24-30, 2:9-10, Εφ 2:10, 5:25-27, Απ 4:3, 21:18-20.
- B. Με τον Δανιήλ βλέπουμε ότι ο Χριστός, ο Υιός, είναι η κεντρικότητα και η παγκοσμιότητα της κίνησης του Θεού. Βλέπουμε επίσης ότι ο στόχος της αιώνιας οικονομίας του Θεού είναι ο συλλογικός Χριστός, ο Χριστός με τους νικητές Του, που είναι η πέτρα που συντρίβει, για να γίνει το όργανο του Θεού που θα βάλλει τέλος σ' αυτή την εποχή. Επιπλέον, ο συλλογικός Χριστός θα γίνει το μεγάλο όρος που θα γεμίσει ολόκληρη τη γη, καθιστώντας όλη τη γη σε βασιλεία του Θεού—Δν 2:31-45, 7:13-14, 10:4-9, Ιλ 3:11, Απ 12:1-2, 5, 11, 19:7-21.
- Γ. Με τον Ιώβ βλέπουμε τον Θεό το Πνεύμα που οδηγεί όσους Τον αγαπούν, μέσα από τη διαδικασία της μεταμόρφωσης και με την ανακαίνιση του Αγίου Πνεύματος, δια της θέασης του Θεού, ώστε να κερδίσουν τον Θεό και να μεταμορφωθούν από τον Θεό. Έτσι, θα μπορέσουν να εκτελέσουν αυτό που είναι στην καρδιά του Θεού, με το να γίνουν όμοιοι με τον Θεό στη ζωή, τη φύση και την εμφάνιση, αλλά όχι στη Θεότητα, για τη συλλογική έκφραση του Θεού, που είναι η δόξα του Θεού—Ιωβ 10:13, 42:5-6, Εφ 3:9, Μτ 5:8, Β΄ Κορ 3:16-18, Τιτ 3:5, Α΄ Κορ 10:31, Εφ 3:20-21, Απ 21:10-11.
- III. Αλλά ο Νώε βρήκε χάρη στα μάτια του Γιαχβέ—Γεν 6:8:**
- A. Η ζωή και το έργο του Νώε αποκαλύπτουν πόσα μπορεί να κάνει η χάρη για τους πεσμένους ανθρώπους. Χάρη είναι ο θαυμαστός Χριστός που σηκώνει το φορτίο μας, που κάνει τα πάντα μέσα μας, εκ μέρους μας, για την απόλαυσή μας—Γεν 6:1-14, Μτ 24:37-39, Β΄ Κορ 12:7-9:

1. Η σάρκα είναι η παρουσία του διαβόλου, ενώ η χάρη είναι η παρουσία του Θεού. Προκειμένου να αντιμετωπίσουμε την παρουσία του Σατανά, χρειαζόμαστε την παρουσία του Θεού—Γεν 6:3, 8, Ρωμ 7:17-21, Εβρ 4:16, Α΄ Κορ 15:10.
 2. Το αποτέλεσμα της χάρης είναι η δικαιοσύνη. Με τη δύναμη της χάρης και τη ζωή της χάρης μπορούμε να είμαστε σωστοί με τον Θεό, με τους άλλους, αλλά και με τον εαυτό μας—Ρωμ 5:17, 21, Β΄ Πε 2:5.
- B. Ο Νώε περπάτησε με τον Θεό και οικοδόμησε την κιβωτό για την εκτέλεση της θείας οικονομίας—Γεν 6:8-22, Εβρ 11:7, Α΄ Πε 3:20-21, Μτ 16:18:
1. Το πρώτο οικοδόμημα του Θεού στις Γραφές είναι η κιβωτός του Νώε, που συμβολίζει τον Χριστό ως το οικοδόμημα του Θεού με τον άνθρωπο. Το οικοδόμημα του Θεού είναι ένας Θεάνθρωπος—Ιω 1:14, 2:19, Α΄ Κορ 3:9, 16-17, Απ 21:2, 22, Εφ 2:22, Ψλ 27:4.
 2. Η οικοδόμηση της κιβωτού συμβολίζει την οικοδόμηση του συλλογικού Χριστού, της εκκλησίας ως Σώματος του Χριστού, με το στοιχείο του πλούτου του Χριστού ως το οικοδομικό υλικό—Μτ 16:18, Α΄ Κορ 3:9-12α, Εφ 3:8-10, 4:12.
 3. Τα τρία καταστώματα της κιβωτού συμβολίζουν τον Τριαδικό Θεό, σύμφωνα με τον τρόπο που Τον βιώνουμε. Το Πνεύμα, που συμβολίζεται από το κατώγειο, μας φέρνει στον Υιό (Α΄ Πε 1:2, Ιω 16:8, 13-15), και ο Υιός μάς φέρνει στον Πατέρα, αναβαθμίζοντας την εμπειρία μας (Ιω 14:6, Εφ 2:18, Α΄ Ιω 1:5, 4:8).
 4. Στο ανώγειο της κιβωτού υπήρχε μόνο ένα παράθυρο προς τους ουρανούς, που συμβολίζει ότι στην εκκλησία, στο οικοδόμημα του Θεού, υπάρχει μόνο μία αποκάλυψη και ένα όραμα μέσω της μίας διακονίας της Καινής Διαθήκης—Γεν 6:16, Πραξ 26:19, Πρμ 29:18α, Α΄ Τιμ 1:3-4, Β΄ Κορ 3:6-9, 4:1.

IV. Ο Δανιήλ μάς δείχνει ότι πρέπει να εξαγοράζουμε τον χρόνο για να απολαμβάνουμε τον Χριστό, ως την υπέρτατη αξία του Θεού, ώστε να συγκροτηθούμε με Αυτόν και να γίνουμε άνθρωποι αξίας, και μάλιστα πολύτιμοι, για να είμαστε ο προσωπικός Του θησαυρός—Δν 9:23, 10:11, 19, Α΄ Πε 2:7, Εξ 19:4-6:

- A. Ο εξαίρετος Χριστός εμφανίστηκε στον Δανιήλ, ως άνθρωπος με υπέρτατη αξία, για την εκτίμηση, την παρηγοριά, την ενθάρρυνση, την προσδοκία και τη στήριξή του—Δν 10:4-9:
1. Ο Χριστός εμφανίστηκε ως Ιερέας στην ανθρώπινη φύση Του, όπως συμβολίζεται από το λινό ένδυμα, ο οποίος φροντίζει τον εκλεκτό λαό Του στην αιχμαλωσία του—Δν 10:5α, Εξ 28:31-35.
 2. Ο Χριστός εμφανίστηκε στη βασιλεία Του με τη θειότητά Του, όπως συμβολίζεται από το περίζωμα με χρυσάφι, για να κυβερνά όλους τους λαούς—Δν 10:5β.
 3. Για την εκτίμηση του λαού Του, ο Χριστός εμφανίστηκε με την πολύτιμη αξία Του και τη μεγαλοπρέπειά Του, όπως συμβολίζεται από το σώμα Του που έμοιαζε με βηρύλλιο. Η εβραϊκή λέξη, που μεταφράζεται ως βηρύλλιο, μπορεί να αναφέρεται σε έναν γαλαζοπράσινο ή κιτρινωπό πολύτιμο λίθο, που συμβολίζει ότι ο Χριστός στην ενσάρκωσή Του είναι θεός (κίτρινο), γεμάτος ζωή (πράσινο) και ουράνιος (γαλάζιο)—Δν 10:6α.
 4. Ο Χριστός εμφανίστηκε επίσης με λαμπρότητα για να φωτίζει τους ανθρώπους, όπως συμβολίζεται από το πρόσωπο με όψη αστραπής (Δν 10:6β), καθώς και με το διαπεραστικό Του βλέμμα που διερευνά και κρίνει, όπως συμβολίζεται από τα μάτια Του που ήταν σαν λαμπάδες φωτιάς (Δν 10:6γ).
 5. Ο Χριστός εμφανίστηκε στη λάμψη του έργου και της κίνησής Του, όπως συμβολίζεται από τα χέρια και τα πόδια που ήταν σαν όψη χαλκού αστραφτερού—Δν 10:6δ.
 6. Ο Χριστός εμφανίστηκε με την ισχυρή Του ομιλία για την κρίση των ανθρώπων, όπως συμβολίζεται από την φωνή των λόγων Του που ήταν σαν φωνή ενός πλήθους—Δν 10:6ε.

- B. Ο Δανιήλ έλαβε την αποκάλυψη ότι ολόκληρη η παγκόσμια κατάσταση βρίσκεται υπό την κυριαρχία των ουρανών, υπό τον Θεό των ουρανών, προκειμένου να δώσει στον Χριστό την υπεροχή, την πρώτη θέση σε όλα—Δν 2:34-35, 44-45, 7:9-10, 4:34-35, Κολ 1:15, 17-18, Απ 2:4-5.

V. «Τότε ο Κύριος απάντησε στον Ιώβ» (Ιωβ 38:1α). «Τότε ο Ιώβ απάντησε στον Κύριο» (42:1α). «Και ο Κύριος έστρεψε την αιχμαλωσία τού Ιώβ» (Ιωβ 10α):

- A. Η λογική των φίλων του Ιώβ ήταν σύμφωνα με τη γραμμή του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού, καθώς νόμιζαν ότι τα παθήματα του Ιώβ ήταν θέμα κρίσης του Θεού. Ωστόσο, τα παθήματα του Ιώβ ήταν μέρος της απογύμνωσης του Θεού, ώστε να μπορέσει να κερδίσει τον Ιώβ, και ο Ιώβ να μπορέσει να κερδίσει τον Θεό περισσότερο—Ιωβ 9:15, 11:12, 13:4, Φιλ 3:8, 12-13:
1. Η πρόθεση του Θεού με τον Ιώβ ήταν να κατεδαφίσει τον φυσικό του άνθρωπο, που ήταν άμεμπτος και ευθύς, ώστε να οικοδομήσει έναν ανακαινισμένο Ιώβ στη φύση και τις ιδιότητες του Θεού—Ιωβ 1:1, Τιτ 3:5.
 2. Η πρόθεση του Θεού ήταν να φέρει τον Ιώβ σε μια βαθύτερη αναζήτηση του Θεού, ώστε ο Ιώβ να συνειδητοποιήσει ότι, στην ανθρώπινη ζωή του, αυτό που του έλειπε ήταν ο ίδιος ο Θεός, ώστε να μπορέσει να επιδιώξει τον Θεό, να κερδίσει τον Θεό και να εκφράσει τον Θεό—Κολ 2:19.
 3. Η πρόθεση του Θεού ήταν ο Ιώβ να βρεθεί στη γραμμή του δέντρου της ζωής και να γίνει άνθρωπος του Θεού—Γεν 2:9, Α΄ Τιμ 6:11, Β΄ Τιμ 3:17, Εφ 3:14-21.
- B. Ο Ιώβ αποκαλύπτει ότι η Αγία Γραφή, που αποτελείται από εξήντα έξι βιβλία, έχει έναν μοναδικό σκοπό: ο Θεός, εν Χριστώ διά του Πνεύματος, μεταδίδει τον εαυτό Του σε εμάς, ώστε Εκείνος να γίνει η ζωή μας, η φύση μας και το παν για μας, προκειμένου να ζούμε τον Χριστό και να εκφράζουμε τον Χριστό. Αυτή πρέπει να είναι η αρχή που διέπει τη ζωή μας—Ιωβ 10:13, Εφ 3:9, Φιλ 3:8-9, Εφ 1:22-23, 2:15, Απ 21:2.
- Γ. Ο τρόπος να ζούμε και να εργαζόμαστε σύμφωνα με αυτή την αρχή είναι να είμαστε (εν πνεύματι) και να κάνουμε τα πάντα διά του Πνεύματος, μαζί με το Πνεύμα, μέσα στο Πνεύμα και μέσω του Πνεύματος, εξασκώντας το πνεύμα μας—Γαλ 5:25, Ρωμ 8:4, Φιλ 3:3, Απ 2:7, 22:17α.